

Já jsem tak líný

Záviš

Já jsem tak líný, že se až divím,
že s tím už něco, neudělám.
Já jsem tak líný, jenom se válím,
na světě zkrátka už to tak mám.

Měl bych už vstávat, jít se vymočit,
zuby vyčistit, držku omýt.
Na druhej pocit rači však lehnu,
proboha lidi, nechte mě být.

Zvenku mě ruší hovadský auta.
Musím dát okna víc utěsnit.
Řidiči blbí furt někam jezdí,
proboha lidi, nechte mě snít.

Má milá chtěla, když se mnou byla,
abych ji hladil a pracoval.
Naštěstí pro mě tenhle ten zázrak
nikdy a nikde se nekonal.

Teď už ji hladí jinačí kousek.
Když ho to baví, žehnej mu Bůh.
Já přece kvůli nějaký milý
neudělám si z rachoty prut.

Já jsem tak líný, že se až divím,
že s tím už něco, neudělám.
Já jsem tak líný, jenom se válím,
na světě zkrátka už to tak mám.
Na světě zkrátka už to tak mám